

РЕШЕНИЕ

№ 25676

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10504** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.с чл. 84, ал.3 и чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. И., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] с настоящ адрес [населено място], [улица], ПМЗ –В. към РПЦ – С. на ДАБ, срещу Решение № 10336/01.10.2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Изложени са доводи, че изводите за приложимост на чл. 8, ал. 8 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ не са съобразени със ситуацията в С.. Административният орган не е изследвал сигурността на мястото, на което последно е живял жалбоподателя и региона на страната, в който чужденецът евентуално ще бъде върнат, както и практическата достъпност до местата за вътрешно разселване. Не е изследвана възможността да се пътува безопасно до конкретно посочения регион на С.. Нарушена е разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година, както и не е съобразено Решение на СЕС от 17 февруари 2009 година по дело С - 465/07. Ситуацията със сигурността в С. е неправилно преценена, причините за напускане на страната по произход са свързани с общата обстановка на насилие и рисковете за живота и здравето на гражданите от все още активната гражданска война в страната. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т., назначен по реда на ЗПП.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт К. прави искане за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл.235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба с рег.№УП6862/31. 07. 2024 г., подадена от М. А. И. до ДАБ при МС за получаване на международна закрила.

На датата на подаване на молбата чужденецът е регистриран с имена М. А. И., гражданин на С., роден на 01. 01. 2004г. в С., [населено място], Х., арабин, мюсюлманин сунит, с основно образование, неженен. Данните са установени въз основа на Декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Представено е и копие от лична карта, издадена от Сирийска арабска република.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта рег. № УП6862/31. 07. 2024 г.

Изискано е становище от ДАНС, в отговор на което, с писмо рег. № М-14338 от 10.09.2024 г. (л. 22) директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На 20. 08. 2024 г. е проведено интервю с участието на преводач от и на арабски език. По време на интервюто чужденецът заявява, че е напуснал С. на 17 юли 2024г. за Турция нелегално. Останал около 25 дни в [населено място]. Преминал на територията на Република България нелегално, с помощта на трафикант. Целта му била да стигне до Германия. В страната по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната религия. Не е участвал в религиозна организация, общност или секта, не е бил член на въоръжена групировка. Не е арестуван, задържан в страната по произход. Посочва, че в района, в който е живял преди да напусне С. има сражения между кюрдите и турската армия като кюрдите от К. контролират района и взимат всички момчета над 18 години в армията. Животът в С. е много труден и няма сигурност. Чужденецът не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми с официалните власти, армията или полицията в С., спрямо него лично не е оказвано насилие.

Административният орган е изготвил Справка ЦУ – 1852/27. 08. 2024 г. относно Сирийска арабска република, състоянието на сигурността в районите на Д., Х., Х., К., Л. и Т., както и информацията относно какви въоръжени групировки действат на територията на тези райони. По данни от справката, Област Д. остава до голяма степен незасегната от насилието, обхващащо други части на С.. Към май 2022 г. в Д. са пребивавали 600 097 вътрешно разселени лица и при разглеждане на критериите в Насоки за С. на Агенцията на ЕС за убежището е направен извод, че в Област Д. като цяло не съществува реален риск цивилно лице да бъде лично засегнато от безогледно насилие по смисъла на чл. 15, буква в) от Квалификационната директива. Провинция Х. /А./ е разделена на зони, контролирани от бунтовнически въоръжени групировки, действащи срещу официалното сирийско правителство, на зони, контролирани от режима на А. и на няколко отделни области и анклав, контролирани от кюрдските Сирийски демократични сили и свързаните с тях Отряди за защита на народа. В провинцията има регистрирани множество инциденти със сигурността.

Със становище рег. № УП 6852 от 27.09.2024 г. на старши експерт в отдел „ПМЗ – кв.

В.“ е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже хуманитарен статут и статут на бежанец на М. А. И..

С оспореното в настоящото производство Решение № 10336/ 01. 10. 2024г., председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т. 4 вр. чл. 9, във вр. с чл. 12, ал.2, т.2 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. А. И.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Като е съобразил причините за напускане на страната по произход С., административният орган е извел извод, че това не е сторено поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, поради което не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, нито е установена реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание – основания по чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. След като е съобразил информацията за обстановката в Сирийската арабска република, представена в справка с вх. № ЦУ-1852/27.08.2024 г. на дирекция "Международна дейност" при ДАБ – МС е приел, че не може да се направи извод, че в С. е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Има спорадични инциденти и актове на насилие, които не могат да се оценят като въоръжен конфликт. Административният орган е приел, че съгласно чл. 8, ал. 8 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, област Х. е територия, на която чужденецът може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила и за него не съществува риск да понесе тежки посегателства, в тази част няма основания за страх от преследване. Молбата за закрила е отхвърлена като изцяло неоснователна, след преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на молителя и държавата му на произход.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приета е Справка вх. № МД – 02 – 3/15. 10. 2024 г. относно Сирийска арабска република, актуално положение, рискове от насилствено присъединяване към кюрдски сили.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е частично основателна.

Решението е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си.

Жалбоподателят изрично е удостоверил с подписа си на протокола, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия,

националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона. В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл.8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорващия акт на преследване от страна на официалните власти в С., която се явява страната по произход за търсещия закрила. В бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо реално преследване в страната на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Ето защо изцяло правилни са изводите на органа, че чужденецът не доказва предпоставки за предоставяне на търсения бежански статут. Правилността на крайния извод за липса на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ се следва изцяло от факта, че в изнесената бежанска история няма данни, че лично той или неговото семейство са обект на преследване в С. било поради етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Напротив в интервюто жалбоподателят заявява, че не е имал проблеми, не е бил заплашван или насилван. По изложените съображения решението в частта, в която на М. А. И. се отказва предоставяне на статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай М. А. И. не навежда като причина за напускането на родната си страна наличието на опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Дори напротив - от бежанската история става ясно, че не е арестуван и осъждан в държавата си по произход. Заявил е, че не е бил насилван по никакъв начин или заплашван.

Жалбата е основателна в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 3, както и в частта, в която е прието,

че са налице предпоставки за вътрешно разселване, като преценката на административния орган е неправилна.

Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/М. Е. and Noor E. vs Straatssecretaris van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Административният орган неправилно е преценил ситуацията в област Х. като безопасна за цивилни лица. По данните от справката, цитирана в оспореното решение, провинция Х. /А./ е разделена на зони, контролирани от бунтовнически въоръжени групировки, действащи срещу официалното сирийско правителство, на зони, контролирани от режима на А. и на няколко отделни области и анклави, контролирани от кюрдските Сирийски демократични сили и свързаните с тях Отряди за защита на народа. В провинцията има регистрирани множество инциденти със сигурността.

Актуалната информация за ситуацията със сигурността в страната по произход на жалбоподателя сочи, че в С. има вътрешен въоръжен конфликт, който създава тежки заплахи за живота или личността на всяко цивилно лице, поради безогледно насилие. Жалбоподателят е живял в област Х. /А./, в която към настоящия момент по общо достъпната публична информация се водят сражения между Сирийската армия и групировката „Х. Т. аш Ш.“ и нейни съюзнически милиции. [населено място] е превзет от бунтовниците, има жертви и от двете страни на конфликта. Според сирийската гражданска защита, известна още като "Белите каски", която действа в контролираните от опозицията райони, при въздушните удари срещу [населено място] - бастион на бунтовниците близо до провинция Х. и на 65 км югоизточно от А. - са загинали четирима цивилни и са ранени 54 души. Ситуацията с насилието е

променена и ескалирана и съставлява риск за живота и здравето на всеки граждан, върнат на територията на област Х..

Неправилни са изводите на административния орган за липса на основания по чл. 9, ал.1 т. 3 от ЗУБ, в която част решението следва да бъде отменено.

Неправилна е и преценката за възможност за вътрешно разселване, доколкото не са изложени мотиви кои са тези части на страната по произход, които са безопасни, нито е посочено по какъв начин чужденецът може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата и защо се приема, че може да се очаква да се установи там. Жалбоподателят е живял само в [населено място], Х. и твърди, че не разполага с финансова възможност да се установи на друго място.

Следва Решение № 10336/01. 10. 2024г. на председателя на ДАБ при МС да се отмени в частта, в която на чужденеца е отказан хуманитарен статут и да се потвърди в останалата част, а преписката да се върне на административния орган за повторна преценка на ситуацията със сигурността в Сирийска арабска република в контекста на чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 10336/01. 10. 2024г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отказано да се предостави хуманитарен статут на М. А. И., гражданин на С., роден на 01. 01. 2004 г. в [населено място], област Х., С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по молбата на М. А. И., гражданин на С., роден на 01. 01. 2004г. в [населено място], област Х., С., в частта, в която е поискал предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И., гражданин на С., роден на 01. 01. 2004 г. в [населено място], област Х., С. срещу Решение №10336/01. 10. 2024г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: